

Eva Stehlíková (1. 2. 1941 Plzeň – 12. 8. 2019 Brno)

Karolína Stehlíková

Absolvovala střední jedenáctiletou školu v Děčíně (maturita 1958). V Praze vystudovala obory latina a čeština na Filozofické fakultě UK. V roce 1969 zde získala titul PhDr. v oboru antické literatury – česká literatura za disertační práci *Antika v české poezii a dramatech po roce 1945*. Na FF UK externě přednášela o antickém divadle a učila latinský jazyk (1963–1966, tzv. asistentské triennium). Mezi lety 1966–1998 působila jako vědecko-technická (po roce 1989 jako vědecká) pracovnice v Ústavu pro klasická studia v Akademii věd České republiky (původně Kabinet pro studia řecká, římská a latinská Československé akademie věd). Pracovala zde na dlouhodobých úkolech – *Slovník středověké latiny*, *Bibliografie českých a latinských studií v Československu* či kolektivní monografie *Antika a česká kultura*. Podílela se také na vydávání tří časopisů *Listy filologické*, *Eirene* a *Zprávy Jednoty klasických filologů*. Nové poměry po roce 1989 využila k radikální proměně antického oddělení, které se původně specializovalo na historii antického Řecka a Říma. Stehlíková kolem sebe soustředila badatele věnující se tradici antického divadla v novověké české kultuře, čímž určila současný profil tohoto oddělení v Kabinetu pro klasická studia Filosofického ústavu Akademie věd, jak se dnes tato instituce jmenuje. Stála u zrodu on-line databáze inscenací antického dramatu (viz www.olympos.cz) a iniciovala propojení antického oddělení s Katedrou divadelní vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Navázala také spolupráci s European Network of Research and Documentation of Performances of Ancient Greek Drama.

V letech 1977–1981 vydávala s kritikem a dramaturgem Václavem Königsmarkem samizdatový časopis *Dialog*. V roce 1988 externě vyučovala na Katedře divadelní a filmové vědy FF UK. V roce 1994 se habilitovala na Masarykově univerzitě (habilitační práce *Řecké a římské divadlo*) a zahájila své pedagogické a vědecké působení na Katedře divadelních studií (v té době Ústav divadelní a filmové vědy) na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity, kde přednášela s přestávkou do roku 2017. V roce 1998 byla jmenována profesorkou. Mezi lety 1998–2006 působila také na Katedře divadelní vědy na FF UK. V roce 2017 se stala emeritní profesorkou Masarykovy univerzity.

Ve své vědecké práci se věnovala antickému a středověkému divadlu, intertextuálním vztahům (antické tradice v literatuře, divadle a filmu), moderním inscenacím antického dramatu a českému divadlu 60. let (Laterna magika, Alfréd Radok). Coby mezinárodně uznávaná znalkyně antického divadla pomohla české divadelní vědě zprostředkovat kontakty se zahraničními univerzitami a vědeckými pracovišti.

Za svého profesního života absolvovala řadu zahraničních stáží (1989 Ženeva, Fondation Hard, 1991 a 1993 Londýn, British Academy London, 1993 a 1996 Istituto Papyrologico Firenze, 1995 Österreichisches Ost- und Südost Europa- Institut Wien, 1998 Clare Hall Cambridge, 2001 Onassisovo stipendium Řecko). Přednášela také v zahraničí (Kraków, Nikosia, Firenze, Oxford, Athény, Toronto, Coimbra, Warwick University, Epidauros). Byla řešitelkou několika vědeckých úkolů (Ve znamení Shakespeara – Fond rozvoje vysokých škol 1997, Inscenace antických dramatiků na českých scénách – GAČR 1998–2000, Alfréd Radok – GAČR 2000–2003). Mezi lety 2009 a 2014 byla šéfredaktorkou časopisu *Theatralia: revue současného myšlení o divadelní kultuře*.

Věnovala se rovněž překladatelské a popularizační činnosti. Z latiny přeložila například Senekovy tragédie *Faidra* a *Král Oidipus* či Plautovu *Komedii o laně*, ze starořečtiny Menandrovu komedie a Euripidovu tragédii *Trójanky*. S Karlem Hubkou a Josefem Topolem se podílela na překladu Euripidovy tragédie *Ifigenie v Aulidě*. Připravila řadu pořadů pro Český rozhlas. Od roku 1965 spolupracovala s inscenačními týmy při uvádění antických her (odborné konzultace, texty do programů). Za svou činnost získala v roce 1994 Cenu Akademie věd České republiky za popularizaci vědy. V roce 2012 byla nominována na Cenu Milady Paulové.

Je autorkou šesti monografických prací *Řecké divadlo klasické doby* (1991), *Římské divadlo* (1993), *Antické divadlo* (2005, anglický překlad *Ancient Greek and Roman Theatre* 2014), *A co když je to divadlo?* (1998), *Divadlo za časů Nerona a Seneky* (2006), *Co je nám po Hekubě* (2012) a výběru ze starších studií *Vetera et nova* (2014). Edičně a spoluautorsky se podílela na knize *Alfréd Radok mezi filmem a divadlem* (2007). Iniciovala souborné vydání Senecových tragédií (2017, 2018), na kterém se i překladatelsky podílela. Edičně připravila také dva výběry antické poezie (*Catullus. Zahořklé polibky*, 1980, *Sbohem starý Říme*, 1983).

Její manžel byl klasický filolog a lingvista Karel Hubka (1937–1986). Žila postupně ve Starém Plzenci, Děčíně, Praze a Brně.

Sestaveno na základě různých zdrojů a za spolupráce Jana Bažanta.